

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић,
- пуномоћник оштећених Славица Јовановић,
- сви оптужени, и
- браниоци адвокати: Бранкица Мајкић бранилац оптужених Деветака и Девчића, Градимир Налић бранилац оптуженог Радојчића, Војислав Вукотић бранилац оптуженог Крњајића, Бранко Лукић бранилац оптужених Миодрага Димитријевића и Влајковића, Јасмина Живић бранилац оптуженог Перића, Бранко Димић бранилац оптуженог Јосиповћа, Гордана Живковић бранилац оптуженог Јована Димитријевића, Слободан Живковић бранилац оптужених Стојановића и Бачића, Бранислава Фурјановић бранилац оптужених Косијера и Стевановића, Радослав Шошкић бранилац оптуженог Николаидиса.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 09 часова и 40 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

КОНСТАТУЈЕ СЕ да се испитивање сведока врши путем видео-конференцијске везе успостављене са Жупанијским судом у Вуковару.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Да ли се чујемо?

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ових сведока дошао је сведок Звонко Мартиновић, је ли тако? А овај други сведок Марко Кесагић.

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Дарко Мартиновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дарко да. А овај други сведок Марко Кесагић?

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Он ће доћи у десет сати, има обавезе неке тако да ће мало касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је судијски помоћник Вишег суда у Београду ту?

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Је, је, стигао је.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да се испитивање сведока врши у присуству судије Јадранке Курбел и судијског помоћника Вишег суда у Београду Василија Сератлића.

СВЕДОК ДАРКО МАРТИНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Мартиновићу, да ли ме чујете?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Добар дан, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћете ми Ваше податке, од оца? Име Вашег оца?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Звонимир Мартиновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звонимира. Шта сте Ви по занимању?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Сад сам умировљеник, иначе механичар сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пензионер, иначе раније механичар, са станом, адреса Ваша?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Ловас, Анте Старчевића 13.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења и место рођења?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: 04.03.1964., Ловас.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ, од оца Звонимира, рођен 04.03.1964. године у Ловасу, пензионер, са станом у Ловасу, Анте Старчевића бр.13.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам прочитати имена и презимена оптужених па ћете Ви рећи да ли сте са неким у сродству или у завади: Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николаидис?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Нисам ни у сродству, а нисам ни у завади.

Са оптуженима несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву понављајући ове речи које ја изговорим. Заклињем се.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: И да ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Нећу прећутати.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

**Опоменут, упозорен, а након полагање заклетве
изјављује:**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против ових четрнаест лица чија сам имена и презимена прочитала, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање шездесетдевет цивила хрватске националности у месту Ловас у десетом и једанаестом месецу 1991. године, односно предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила при нападу, затим убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања цивилног становништва и страдање цивила у догађају на тзв. минском пољу. Испричаћете суду шта је Вама у вези овога што је предмет оптужбе познато, да ли сте у то време били у Ловасу, да ли је неко Ваш страдао, све што знате почев од напада па даља ова дешавања у селу. Изволите.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: У селу сам био 10.10. изашо ујутру у осам сати, отац ме је пробудио, и отишли смо до Владе Сомборца, одатле сам изашао у атар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало ближе тај микрофон некако да чујемо.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: У Ловасу сам био до 10.10. кад је био пад Ловаса. Ујутро ме у пола осам – осам сати отац пробудио и отишли смо до Владе Сомборца. Тамо смо се растали, од онда га више нисам видио. После сам чуо да је убијен код Мартиновић Андрије у дворишту. Било је прича више. Чуо сам да је био и на испитивању и тако, то је све што ја знам у вези тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Вас је тужилац предложио за сведока оштећеног. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан, Небојша Марковић заменик тужиоца за ратне злочине. Да Вас питам какве су биле прилике у Ловасу пре тог напада? Да ли је било ту наоружаних људи?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Па што је било наоружано то је било нешта ловачког наоружања и од лова, биле су сеоске страже које су после распале и то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад су се распале?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Ма распале се, шта ја знам точан датум.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У односу на овај дан напада отприлике колико дана пре тога?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Па можда пар дана, не знам ни ја, јер војска је била тражила ловачко наоружање које је било донешено у мјесну заједницу и међутим они кад су видели шта има од оружја нису то оружје ни узели и отишли су и ето то је било тако колико ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми шта о самом нападу шта Ви знате то док Ви нисте отишли одатле како се то одигравало, како је почело?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Па рекао сам, отац ме пробудио око пола осам-осам, рекао да је напад на Ловас и ту од Опатовца је кренио напад пјешадија је пуцала, а овамо од Товарника тукли су ваљда, шта ја знам, тенкови, минобацачи, гранате су падале.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је тих граната било да ли се сећате?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Колико је било, шта ја знам, тешко ми је рећи, двадесет-тридесет, не знам. Знам да је једно две-три пало крај мене у башчи и да није експлодирало, вјероватно да је експлодирала не би ме било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли сте после од некога чули шта се дешавало у Ловасу кад сте Ви отишли?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Да, да. Слушао сам после, свако има своју причу неку, неко је рецимо Мира Антоловић и Славица Туркаљ сада Антоловић, оне су ми рекле да је отац био заклан и убијен, да ли су га оне виделе код Андрије Шукиног Мартиновића у дворишту. То ми је било ко га је видио, а ово друго су ми причали да је ишо на испитивање, да су га водили, мислим да је било код Францисковић Ивице сада покојног у кући да су га водили на испитивање и да је тамо био мучен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли Вам рекли ко га је водио на испитивање, ко га је испитивао? Ко га је мучио?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Е сад се више не сјећам, а ко га је испитивао не знам, нису ми рекли. То сам чуо од чика Славка Божића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми да ли знате ког је дана настрадао Ваш отац?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Да, 11.11.1991. или 10.11. сад то је, водимо га, ја сам га онда после прогласио када је био ексхумиран идентифициран и вјероватно је направита и обдукција у Винковцима

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

пошто је била идентификација, онда смо га прогласили да је мртав, погинуо 11.11., у ствари убијен 11.11. јер су ми рекли да је био пресечен му врат, да је заклан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Кажите ми да ли знате за остала дешавања кад је заузет Ловас шта се дешавало тамо, каква је власт успостављена, да ли сте о томе нешто чули?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: А чуо сам, како су људи излазили тако су и причали да су били протерани, неки су поубијани, било је минско поље које су поставили, не знам како бих рекао, војници ти четници, «Бели орлови» ко ли је био ја не знам, да су људи натерани на минско поље, протеривани су онда с временом и тако. Морали су ићи радити, знам да ми, причали су ми да је отац исто морао ићи људе обавјештавати за рад у шуму за возит дрва ваљда, сечу и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми да ли сте чули да ли су морали људи да буду обележени неки, да ли сте о томе нешто чули?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Да, чуо сам да су морали носити бјеле траке. Мислим да су имали по капијама да су морали стављати ваљда поњаве, траке бјеле, шта ли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Овде од ових људи које Вам је судија прочитала против којих је поднета оптужница, четворица су раније били или евентуално у то време, Ви ћете нам рећи да ли их познајете, из Ловаса: Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић и Жељко Крњајић да ли сте познавали?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Деветака сам пар пута. Познајем Милана Девчића и Радојчића и Жељка Крњајића. Милан Девчић то ми је сусјед и одрасли смо заједно, комшија. А Љубан Деветак он је долазио у Ловас, ја га слабо знам, старији је он пуно од мене, тако пар пута сам га видио али човјека баш нисам се сусрето с њим па слабо га знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ти Ваши суседи с којима сте касније причали јесу ли помињали ова лица?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта су о њима казали, шта су они радили у Ловасу у то време?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Чуо сам да су испитивали људе ваљда, мислим Ђуку Радочаја сад покојног и Вјекослава Балића и пуно људи, шта ја знам.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли били на неком положају да таком кажем у тој успостављеној власти?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Вјеројатно јесу, чуо сам да је Деветак био тамо главни у селу у задрузи, е сад јесу они функције имали то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То не знате. Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан господине Мартиновићу, Бранкица Мајкић бранилац оптуженог Деветака и Милана Девчића. Ја бих Вам неколико питања само поставила у вези са овим о чему сте говорили данас. С обзиром да сте споменули страже које су постојале у селу, кажите ми да ли сте Ви узели учешће у стражама које су организоване пре 10.10.?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Можете ли ми рећи шта сте имали од наоружања?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Имао сам ловачку пушку сачмарицу пошто сам ловац.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли је осим ловачких пушака било и друге врсте оружја које су коришћене на стражама?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Ма чујте, људи су правили свашта, било је ту цијеви од «Фиће», које каквих пиштоља, сачмарица и так. Нисмо били свјесни свега тога.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је било калашњикова код неких од чланова сеоске страже?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Па ја не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете да ми кажете како сте били организовани у смислу подељености у групе, бројчано, да ли је било, односно ако је било ко је вршио распореде?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Нисам Вас разумио баш све добро.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Како сте били организовани као стража? Где сте давали стражу и ко је вршио распоред?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: За то ко је вршио распоред не знам да ли ја морам одговорити или не морам, а страже су биле тад било је на економији буде по два-три човјека и било је речено ако неко и дође да се ни случајно не пуца на никог. Мени то после није било јасно ако те неко нападне како се нећеш бранити, премда су имали и право чиме ћеш се бранити са сачмарицом против тенка и калашњикова и митраљеца и питај бога чега све не, можда су нам то

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

добро и рекли и добро да нисмо и нико ни запуцали с тим сачмарицама, данас би нас гризла савјест да су они толике људе поубијали зато што смо ми запуцали.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А кажите ми пре 10.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Мислим да ми је мирна савјест ипак.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Пре 10.10. да ли је било напада на Ловас?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Шта?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је пре 10.10. Ловас гађан?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Да. Гађана је црква и било је у Долу тамо, улица Дол, исто је пала једна велика граната на цесту, тамо је била згодна онако рупа велика и силоси су били гађани на економији тенковима вјеројатно кад су били избушени, то је то.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте 10.10. чули можда артиљеријски напад?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Да, да, биле су то, вјеројатно су биле минобацачке гранате какве су биле шта ја знам све, углавном је пуцало трештило.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И колико је трајало то ако можете да се сетите?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Колико је трајало? Ту до пола села су биле падале гранате од Товарника, а ова страна од Опатовца ту је била пешадија нормално нису тукли по својима, колико је трајало, па то је било можда негде колико су дуго падале гранате, не знам, не могу рећи тешко је то оценити, али до једно један, два сата по подне, три је можда трајало, шта ја знам. Пуцало се и дуже.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми 10-ог се Ви повлачите из села, ако сам Вас разумела добро.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У ком правцу?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: У правцу Бадњаре, овамо према Мохову и онда смо отишли за Илок.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми да ли се сами повлачите или у групи са неким?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Па било нас је тамо из села доста људи, било је жена и дјеце, старији, млађи, па било је.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Отрпилике колико вас?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Неки су остали, а у паници се разбјежало то становништво.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И група са којом сте Ви били колико је отприлике бројала људи?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Колико је бројала људи?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Па Ловас је прије рата бројао 1.720 премда 10.10. нису били сви људи тамо, неки су били у Илоку који су били тамо по пет-шест дана прије тог напада.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не, можда се нисмо разумели, 10.10. када крећете ка Бадњари још колико је људи са Вама који се повлаче?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Па било нас је, шта ја знам, десетак, петнаест, па на другој страни десет-петнаест, као кукуруза свуда.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете да нам кажете имена лица која су била са Вама?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Са мном? Да. Био је Хрвоје Сабљак, био је од Владе Сомборца син Славко, био је Крунослав Максин Филић, Пеулић не Филић.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Пеулић.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Био је Јаков Балић, био је Туница исто Балић и тако.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И да ли сте се задржали у Бадњари тог дана?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Па ја сам тамо био једно три дана.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У шуми?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Молим?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У шуми? У Бадњари?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: У шуми, не чујем Вас баш добро.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Извините. У шуми сте били три дана?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Да. У кукурузу, у шуми и тако.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А јесте ли се повлачили са наоружањем или без?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Са пушком сачмарицом да. И то сам имао пушку сачмарицу кокотару, берету 16-цу од Андрије Мартиновића.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми да ли је пре напада постојао неки план понашања мештана Ловаса за случај да до напада дође?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Ма није. Није.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Хвала Вам, ја немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добар дан господине Мартиновићу, ја сам Градимир Налић, ја браним Милана Радојчића. Ви сте рекли сад када Вас је питао тужилац да познајете Милана Радојчића, можете ли нешто рећи о њему пре, какав је то човек био пре свих ових догађаја? Јесте ли били блиски с њим?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Добар, мислим да није имао проблема са законом никад.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, а реците ми је ли и Вама лично познато да је он извршио за време ових догађаја неко кривично дело?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Па ја то не могу рећи зато што нисам видио.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Ја нећу да Вас питам шта сте чули, занимају нас непосредни сведоци али реците ми молим вас овако, Ви сте рекли да сте пензионер, умировљеник је ли тако?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Какву врсту пензије Ви примате господине?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Је ли ја то морам Вама рећи?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не морате, ја Вас просто питам, ми ћемо тражити званичан доказ преко ваших органа, није то службена тајна.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Па онда тражите.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми јесте ли били припадник Зенги или причувног састава МУП-а Републике Хрватске 1990. и 1991. године и касније?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: То сам чуо после да јесам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Од ког сте чули да јесте?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Па видио сам после је био списак ко је био све на стражама и онда су рекли да сам био резервни састав Збора народне гарде, премда док сам био то у Ловасу није био, нисмо знали.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми колико је укупно бројало људи та да кажемо, је ли то била цивилна заштита или Кризни штаб, ко је руководио том цивилном заштитом односно тим сеоским стражама? Да ли је постојао Кризни штаб у Ловасу?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Јесте.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли се сећате ко је био на челу тог Кризног штаба?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: На челу ко је био, шта ја знам, било је тамо доста.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А шта је то Кризни штаб био тачно по функцијама или по ономе како Ви то схватате просто?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Кризни штаб је био ето људи који су водили збрињавање људи околу, рецимо и кад је било повлачење и људи који су долазили из Товарника рецимо код нас у кући их је било онда десет смо их примили јер су људи остали без домова, без ичега и ето тај Кризни штаб је то распоређивао.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли Ви били члан Кризног штаба?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Ја?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нисте, добро. Реците ми молим вас коме је био подређен тај Кризни штаб? Да ли је тачно да је он био подређен вуковарском Кризном штабу?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: То Вам не могу рећи, не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не можете рећи. Реците ми да ли знате за објекат у близини Ловаса који се назива Сора или Ора?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми јесте ли били на обуци у том објекту?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нисте. Јесте ли знали каква се обука и да ли се врши некаква обука на том објекту? Јесте ли чули нешто о томе?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Чуо јесам али нисам знао каква је обука тамо.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нисте знали. Реците ми молим вас је ли било полиције из Илока у Ловасу пре напада?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Знали су доћи, да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А да ли је била смештена у школи једна група полицајаца из Илока наоружана?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: У школи јесу били, сад јесу ли они били тамо смјештени то не знам рећи, али били јесу у Ловасу.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Рекли сте да војска није хтела да узме оружје које сте ви предавали итд., одакле је то Вама познато, јесте ли сигурни да је то тачно?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Па био сам тамо, предо сам своју пушку и она ми је враћена.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми где сте били то и коме сте то предавали?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Ма тамо у Кризном штабу, шта ја знам сад ко је тачно био, тамо смо на столовима поредали те пушке.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: И ја сам склонио од војске, после сам дошо, вратили пушку и ето.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Јесу ли били на том столу неки калашњикови и тако?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Ја нисам видио, можда је после било али кад сам ја предавао није било.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Знате ли Ви господина Адама Рендулића?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли и он био члан Кризног штаба?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Па је ли био Кризног штаба не знам, али знам да је ишо на преговоре са војском, то сам чуо, ишо је и он, мислим да је ишо и чика Ђука Филић исто на преговоре с војском.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А господина Цирбу, знате ли господину Цирбу?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли он био у Кризном штабу?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Човјек је био тамо, вјеројатно да је био у Кризном штабу, ја то не знам. Нисам био ја у Кризном штабу онда.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да. Јесте ли их виђали у селу ова два господина за која сам Вас питао?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесу ли били наоружани и како?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Па Адам Рендулић исто је био ловац, пушку је имо, али нисам ја видио да они носају пушку.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли видели да имају калашњикове и пиштоље, јесте ли видели то?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Не, калашњиков нисам видио.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нисте видели, добро. Реците ми молим вас, ја ћу сад само мало морати да дођем до једне теме која је за Вас сигурно болна, ја Вам се због тога унапред извињавам, желим да Вас питам да ли сте Ви некада добили налаз или записник о обдукцији Вашег оца покојног?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Па нисам добио.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А јесте ли добили било какав документ у коме се утврђује, констатује од неког државног органа или на други начин чињеница о начину на који је он изгубио живот? Или сте то само чули.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Ја сам био на идентификацији видио сам, а нисам добио написмено ништа.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта сте видели? Видели сте тело свога оца је ли тако?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Посмртне остатке. Добро. А нису Вам дали ништа написмено. Када је и где вршена та идентификација, да ли можете да се сетите да нам помогнете око тога?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Вршена је у Винковцима, а датум који је био не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Које године бар?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Кад је била ексхумација вјеројатно 1997.године, сад, не знам, не памтим датуме.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, хвала. Даље, реците ми да ли сте Ви, кад сте Ви напустили ујутро, рекли сте око пола осам, осам, а касније сте говорили о томе да је ово гранатирање трајало до иза подне, до један и остало, како Вам је то познато?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Па вјеројатно, не знам баш точно.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли Ви то могли да чујете гранате како падају до 12, пола један, са места на коме сте били или вас је неко о томе известио?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Како не би мого чути кад сам био до Бадњаре нема.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Колико има километара ту?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Ма нема километар, километар ајд нек има, километар и по али нема, километар.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми молим вас када сте рекли да сте Ви узели и утврдили 11.11. као датум смрти Вашег оца Ви сте

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

рекли да сте били у дилеми да ли је то 10. или 11. је ли тако? Ово што сте чули да је Вашег оца неко испитивао, рекли сте да Вам је то Славко Божић рекао, када је то, је ли Вам рекао где се дешавало то испитивање и ког датума?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Не знам којег датума, то је било прије 19 година ми човјке реко, 20.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не можете. Пошто се ради о само једном дану у ком је евентуално Ваш отац изгубио живот не знам кад, онда рекли сте да је отац ишао окол да обавештава друге људе да треба да раде, да иду на принудни рад, то сте такође данас рекли, кад је он то ишао и кога је он то обавестио можете ли бар неко име да нам кажете од тих људи?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Па не знам ја, шта ја знам, они који су морали ићи радити у шуму.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ниједно име не можете да се сетите?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Па не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми знате ли нешто о томе за време тог, је ли Вама лично познато око ношења ових белих трака које спомињете и где су се оне носиле, на ком да кажем делу тела или одеће?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: То не могу рећи зато што ја то нисам видио, ја сам то само чуо.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, хвала.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: А други дан пада Ловаса значи 11.10. ја сам био у селу од гробља ушо код Штрангаревића у кућу и онда је тамо било седам-осам жена изашло из подрума и онда сам видио да виси нешто бијело, само један дио јер је велики дио плахте висио ван капије и то ми је рекла Штрангаревића покојног жена да бежимо из села, да су људи у задрузи, ако било ко запуца да ће све побити и хвала богу да нисмо никуд запуцали данас би нас била пебла савјест и те би жене рекле да смо ми криви што су побијени.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А то кад сте се вратили у село код Штрангаревића у кућу јел сте се са оружјем вратили или нисте?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Имао сам пушку сачмарицу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: И вратили сте се назад? И нико Вас није зауставио? Није било неке страже? Како сте ушли?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Провукли смо се кроз кукурузе и кроз воћњаке, винограде.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: С ким сте још били? Јел још неко био с Вама?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Молим?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли се још неко с Вама вратио овај, том приликом у село?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Да, био је Туница Балић.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми јел и он био наоружан?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Имао је нешто од Фиће направљено.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта? Извините, нисам разумео.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Од Фиће неки пиштољчић имо направљен.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите ми, Ви спомињете стално ловачко оружје, јел ловачка организација ловачка велика? Јесу ли Ловашчани имали пуно ловаца?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Било нас је чланова, ја мислим да је било негде око 40-так премда је било доста са стране.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па јел неко некад разоружао све те, јел било ту када неко говори о 100 ловаца, Ви кажете 40, али колико је то оружја било? Молим?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Молим?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажем, колико је то оружја било? Па раније сведоци неки су спомињали 100 ловаца у селу и тако. Или бар људи који имају дозволе за ловачко оружје. Јел било ту карабина господине?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Не верујем да је то неко рекао. Карабин је могао имати, било је три ловачка карабина.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: И то су били друштвени карабини, овако се није ни могло добити баш дозволу за карабин.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Колко ја знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми овај, јесте ли Ви видели ко се у селу налази? Да ли се ту налази нека војска и каква војска? Како је она обучена? Где је смештена јесте ли видели?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Не, ја нисам, нисам их видео, нисам имао контакт никакав са њима.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А јесте ли виђали њихова возила? Јесу ли то возила званична нека војна или нешто друго?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Не, него сам чуо само тенкове близу гробља а можда се то нама учинило од страха да су јако близу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па је ли било тенкова у самом месту у Ловасу?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Не, био сам вани, нисам могао видит у месту шта је било.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А где сте били Ви овај неколико дана пре ових догађаја овај у Ловасу? Јесте ли присуствовали некаквом гранатирању села пре 10.10-ог и знате ли шта је тад евентуално срушено ако је нешто срушено?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Па било је, био је срушен црквени торањ, црква је била гранатирана и била је бомба нека пала велика овај на цесту у долу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А је ли било људских жртава у том периоду од гранатирања?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Ја колико знам мислим да није.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А за време.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Од тога што је било прије пада, прије 10.10-ог. Ја мислим да није нико настрадао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми молим Вас 10.10-ог да ли је настрадао неко од граната или јел нека кућа запаљена? Да ли Вам је познато?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Па је, први тај дан је одмах запаљена наша кућа. Страдала је.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: На који начин запаљена не знате?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Видић, Видић Марија она је била рањена мислим у ногу, а за друге не знам, било је погинуло људи Ката Павличевић је ваљда погинула, не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: То причамо о гранатирању?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Јер је то хаос и онда не знам. А и саме те приче доста избегавам о том причат у задње време зато ето што.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Ево ја Вам се још једном извињавам за нека питања можда да ли сте Ви имали неки проблем да дођете у Београд да сведочите ако сте се определили за видео-линк, шта Вас је руководило?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Па ја ћу Вам овако нешто рећи, мој отац је имао пуно Срба пријатеља и директора и директора школе и тако, и ја сам изгубио поверење апсолутно у те људе пошто ми је отац погинуо и ја мислим да ја преко нећу ићи, то је онако неко моје особно, а своју децу не желим с тим стварима тровати јер то човека психички убија.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Хвала Вам. Ја Вам желим срећне празнике. Довиђења.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље? Има ли неко од бранилаца питања? Нема? Од оптужених?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Оптужени Милан Девчић. Добар дан Дарко. Могу ли да питам сведока да ли ме види да би било као?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Добар дан.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми Дарко да ли знаш.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Нисам те чуо шта си рекао.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Молим?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Нисам те разумио.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли знаш где ти је сахрањен отац?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Знаш? Па реци ми.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: У гробници.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Али у којој гробници?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Ти то јако добро знаш.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па не, ја тебе питам просто да видим да ли ти знаш где ти је сахрањен отац?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Ма види гле овако, испитивали сте мог оца, ја би могло само одвјетницима одговарат, Вама не желим јер мене не можете испитивати. Ако имам то право.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Реци ми, рекао си да си био на препознавању свог оца?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Не желим одговарат, само одвјетницима могу одговарат, ако је то могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мартиновићу, оптужени имају права да постављају питања па.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Онда у реду. Али ја морам одговарат?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па реците, морате да одговарате, једино нешто што би Вас излагало гоњењу, не морате. Ово што Ви причате

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

помоћи ће и суду и евентуално оптуженима у њиховој одбрани. Изволите.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Ако морам одговарат, онда ћу одговарат.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ево прво питање. Да ли зна где му је сахрањен отац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када где је сахрањен?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па после смрти јел, после погибије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево да ли знате после погибије где Вам је отац био сахрањен, значи у то време.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Да у гробницу, у гробницу сахрањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 10-ог у време страдања? После страдања да ли је тако?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А да ли он мисли на ову заједничку гробницу у гробљу или појединачну?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: У појединачну.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А да ли знаш која је то? Да ли је то Ваша породична гробница или нечија друга?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Породична гробница, породична Мићо.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Која гласи на Ваше презиме јел тако?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Па ја мислим да да, ако је породична.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Питам, можда је од родбине па зато питам, ништа не мислим ништа лоше.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Ко пита не скита.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не мислим ништа лоше знаш него те питам просто да разјаснимо неке ствари. Рекао си да си био на препознавању свог оца?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми да ли си видео повреде овај које су нанете, од чега је преминуо?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Нисам то загледао, само сам видео да је то он и доста је то болно, не знам да ли би ти то могао схватити.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Ја те просто питам да разјаснимо јер си рекао да је заклан, па зато те питам да ли си видео повреде.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Ја нисам видео повреду нисам могао гледати.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Рекао си да си то чуо од Туркаљ Славице и Антоловић Мире, па ето просто да то разјаснимо.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Шта?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па реко просто да утврдимо то.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Да, да. Од њих сам чуо.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А ти си га видео и то ниси запазио? Мало је нелогично.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, приговарам оваквом питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је оштећени да је то за њега болно било и да је то разлог зашто није, сад не морате око тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И казао је да је то било 97. А 97 не могу да се приметите повреде на скелету од тога да ли је неко заклан или није, тако да су то бесмислена питања.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: И Ви питате исто бесмислена питања шта је чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Ја вас молим да не узимате реч. Какво је то сад добацавање? Изволите даље.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми пошто си причао да сте имали те неке ловачке пушкице и тако даље, па реци ми да ли је конкретно било неких задужења са калашњиковима, аутоматским оружјем у селу Ловас? Да ли знаш ти лично ко је имао персонално да набројиш евентуално ако знаш?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Не знам, не би о томе ни причао, Ви сте то већ испитали мислим да Ви то све знате.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми да ли је била нека организација унутар кризног штаба о одбрани и узбуњивању села Ловас? Да ли ти је то нешто познато? Да ли си ти обављао неку функцију?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Не знам, не знам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли си обављао неку улогу у томе?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Не.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли си био неки курир ти?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Био сам само, имао улогу па сам тражио ловачко наоружање од старијих ловаца, твог оца сам исто био телефонски га звао и питао оће дат пушку за страже. Рекао је да неће. Чика Божо хвала лепо и у реду. Нећете, нећете. Мислим да још није дао чика Ђука Кесар али нисам сигуран.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ближе микрофону господине Мартиновићу.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Људи ако нису хтели дати оружје, нису и у реду.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А реци ми овај, да ли си ти овај обављао неку функцију ту у томе узбуњивању, одбрани села?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Ма не разумем какву функцију узбуњивања?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли си био курир рецимо, распоређен на место курира? Да ли ти је сад јасније?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Како би се то могло назвати? Ето био сам задужен то кад је требало за те ловачке пушке да се пита ловце који су били колеге ловци и ја сам то питавао преко телефона. Ако човјек оће дат пушку, онда се ошло код њега од ти старији ловаца. Ови млађи ловци су углавном ишли на те сеоске страже.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А која је била сврха и циљ тога?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Чега?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па то што сте хтели ајде да кажем, или позајмите или одузмете не знам већ шта, који је циљ тога био сад да тражите од Боже Девчића ту пушку рецимо или карабин, или пиштољ или тако, небитно је.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Па ето да имамо на сеоским стражама тамо то ловачко наоружање.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми пошто си ми ти комшија ту близу пар кућа, да ли си ти овај, чуо неке експлозије ту у кући, дворишту Девчић Боже?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Не.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ниси?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Можда је било али ја нисам онда можда био у Ловасу. Не знам рећи, ја нисам чуо.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли си ти био у ствари рекао си да си био на стражама. Реци ми где си био конкретно локацију, коју?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Био сам на економији.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: На економији?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: И то сам био једанпут, двапут.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Реци ми да ли сте ви држали економију стражу до задњег дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ одговорио на питање тужиоца. Пар дана пре напада престале су страже.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Нисам Вас сад разумио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате, одговорили сте то. Тужилац је питао.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Ако не морам, онда нећу.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Зато госпођо питам што је ту 10-ог ту ноћ, јел знате, са економије неки сигнали су са батеријама давани и тако, па због тога га питам, не питам га ништа на памет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја кажем то је одговорено на то питање. Не морате да понављате.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Реци ми Дарко да ли сте правили неке «молотовљеве коктели» или неке минско-експлозивне направе од кока-коле и тако? Да ли ти је то познато?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Ја не. Не би се то ни усудио радити.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А реци ми да ли је то управо било на економији на пункту, у оној задружној оној чуварници, стражарници, како хоћеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли је стајало таквих предмета?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Не знам ти рећ.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Унутар тог објекта.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Не знам ти рећ, јер ја кад сам био тамо на стражи нисам ни био тамо.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Ја сам то запазио, зато те питам. Реци ми, рекао си да си био у Бадњари, у том приликом напада кад си изашао, реци ми да ли је био у Бадњари инсталиран неки шатор за 50-60 људи доле у доњем делу?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Не.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Не.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми да ли је био неки камион тамо исто који је био стационаран за неке потребе тако, за спавање и за тако даље, пребацивање.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Ја то нисам видео а Бадњара је тако, није мала баш, нисам био у сваком кутку баш Бадњаре.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Није мала, тамо код сурдука доле, ти знаш где је то.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Тамо нисам ни био, не знам.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Реци ми пошто добро познајеш подручје овај Ловаса и околине, јел могу госпођо председнице да питам само овај, за са ове карте овај, да га питам за неке објекте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајд питајте са те карте, али питајте га овако, да ли је потребно да му показујете?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Само просто да. Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како гласи питање?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми Дарко од скретања раскршћа Товарник-Вуковар-Ловас па до куће Сабљак овога анте званог «гумени» он зна о чему причам па зато да не појашњавам много, реци ми да ли има неки објекат или је то све ораница са десне стране улаза у Ловас?

Значи, од раскршћа горе од Јелаш шуме до куће Сабљак овог Анте.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Да?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То је све ораница јел тако? Нема кућа? Нема објеката? Нема ништа? Са десне стране значи улаза у Ловас.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Не.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми колико је удаљен дрвени крст који је био и пре 91. године од Анте тога овај Сабљака до крста колико је удаљен? Са десне стране на улазу у Ловас?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Од крижа до његове куће?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Ма шта ја знам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па добро.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Нисам никад мерио.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па добро, не питам те ја у метре, него просто орјентационо да ми кажеш пошто ето познаш то подручје и туда си малтене сваки дан пролазиш. Па те питам онако.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Ма шта ћу бубат напамет, ти то знаш колико има метара сигурно.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Ја те просто питам. Ако знаш знаш, ако не знаш.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Не знам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Значи, на улазу са десне стране дрвени крст јел тако?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Не, криж је тамо.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Криж, ајд. Реци ми преко пута значи, на улазу са леве стране прва кућа, да ли ти је познато чија је то кућа?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: То је била неке старе баке, сад ја не знам, не могу се сјетити.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми да ли је то отприлике преко пута оне цесте за виноград према Чоту?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Па није баш директно али ту негде.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми колико је то удаљено од старог бунара овога ту близу ове ливаде, детелине према Борову?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Пут?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, овај стари бунар. Да ли ти је познато?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Колико је удаљен од чега?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Од ове прве куће ове старе баке којој ти не знаш име и презиме.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Не знам шта сад колико да ти кажем. 50-100 метара ајд, шта ја знам колко.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Реци ми да ли ти је познато скретање према Матићевом винограду? Знаш који је то пут према воћњаку јел тако знаш?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Према Римару да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да. Реци ми да ли је ту био један део макадамског дела цесте? Између Борова и ове.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Да, да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли је тај први део са главне те цесте да ли је био макадам?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: То је био ваљда макадам прије рата, сад нисам сигуран, не знам, не сјећам се. 20 година је то прошло.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро ја те питам само да ли се сећаш.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Не.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми са економије, значи са силоса, колико је удаљено Борово? Погон Борова. Да ли оријентационо можеш да кажеш?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Мићо па нисам ја оптичко око, не знам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја те питам просто ако знаш знаш, ето.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Па да.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми да ли има ту негде ћуприја близу скретања за виноград овај за Чот? Код тог крста, да ли ту постоји нека ћуприја?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Да, да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А која?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Постоји.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А која?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Шта која?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реко где? Да ми кажеш.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Питао си ме да ли постоји ћуприја, рекао сам да да. Шта сад где постоји?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па где? Скретање лево, десно?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Не разумем ја тебе уопште, што даље све теже.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оптужених даље? Нема нико питања? Господине Мартиновићу реците ми, рекосте да је Ваша кућа запаљена.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је запаљена и знате ли на који начин је запаљена Ваша кућа?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Па не знам на који начин је запаљена, запаљена је одмах први дан, то сам чуо у Илоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био тог дана када је био напад у Вашој кући?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Био сам ја и покојни отац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само вас двојица?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Да, мама је била у Илоку и са сестром која је имала троје деце мале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми помињали сте нешто Катy Павличевић да сте чули да је она страдала. Јесте ли чули на који начин је страдала Ката Павличевић?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Чуо сам по причи, сад више точно да Вам кажем да ме неко држи за реч, мислим то ми је тешко рећи, ја мислим да су рекли да је од гранате е сад то нисам сигуран и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте од Славка Божића чули да је Ваш отац био на испитивању код Ивице Франчишковића?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Да.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је рекао Славко ко је Вашег оца водио на испитивање? Ко га је то испитивао?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Не, не знам. Не сећам се, то ми је рекао кад је он изашао у Загребу, то има 20 година, стварно се више не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама Владо Сомборац неки рођак?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Да, то ми је братић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је нешто Владо причао везано за та дешавања у Ловасу, за страдање Вашег оца?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Није, јер нисам са њим више контактирао никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Од пада Ловаса. Свакаке сам приче слушавао и онда не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какве су? Шта сте то чули па Ви не контактирате са Владом?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Мој отац му је ујак и овај так чуо сам да је био у лошој одјећи, да се није баш имао ни за окупат, премда то је било тешко време, није било струје, овог, оног и тако мало, мало тамо радио по штали, ово-оно и тако да је то мене мало погодило. А кад је од Владе Сомборца син изашао са мном, онда је рекао Дарко чувај ми мог Славка, ја сам њега чувао. А он мени није сачувао оца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је он могао да Вам сачува оца? На који начин? Јер и Владо Сомборац исто.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Па ја сам чуо од људи да се слободно кретао, бар да га је добацио до Шида или некако, па да је изашао на ову преко страну ја би му био захвалан док сам жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми да ли сте нешто разговарали са Петром Вулетом у вези страдања Вашег оца?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Он мени је нешто спомињао, причао, е сада ја се више точно не сећам, јер то је било прије доста времена, ја више нисам хтио отварат ране и тако да нисам с њим контактирао о томе, већ одавно, он је то мени причао нешто кад је изашао, сад више стварно да више кажем точно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми пошто сте рекли да сте чули нешто од Мире Антоловић везано за.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Да?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте то од те Мире Антоловић чули везано за страдање Вашег оца?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Па она ми је рекла да га је видела убијеног у Андрије Мартиновића кући и то ми је било онда коначно неко ко га је видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова Туркаљ Славица и њу спомињете да је нешто причала.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Она ми је исто то рекла. Њих две заједно смо, сви троје смо били у Загребу се нашли и оне су ми то посведочиле и рекле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вам оне и рекле ово што сте помињали да је Ваш отац заклан и тако?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми било је овде неких питања да те цивилне страже и тако даље. Ви сте оног дана када је био напад на Ловас били у Ловасу? Је ли село Ловас било брањено, мислим на организовану одбрану?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Ма није било брањено, какви брањено. То били, кажем Вам цивили све са пушкама, ето видите кад сам ја спавао ујутру у пола осам, шта да Вам кажем? Мислим да је то јутро једино Емануел Филић био у опћини е сад то ми је покојни отац рекао. Онда можете мислит колко је то било брањено село или како да Вам кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте нешто на питање једног од бранилаца, неку полицију из Илока да је ту долазила у школу. Кад је то било да је полиција из Илока била ту у школи?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Па ја Вам не знам точно рећи, али можда негде не знам датум али можда негде су били у деветом мјесецу можда половицом деветог, не знам Вам точно рећи стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још једно питање везано за ову предају оружја војсци што Ви кажете, Ви сте тамо донели то оружје, војска дошла и нису узели. Кажете Ви сте били ту. Која је то војска дошла и кад се то дешава?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: То је било исто у деветом мјесецу, не знам датум а ја нисам био кад је војска тамо била, ја сам само оставио, међу првима сам донио тамо оружје и оставио и онда сам отишао. Бојао сам се за себе и зато нисам био тамо.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта да ли сте Ви то чули да су они дошли и да нису хтели да узму оружје или шта? Како? Рекли сте малопре да су долазили и нису однели то оружје?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Па зато што смо, ја мислим да је то оружје тамо после, да сам га имао, да је то остало оружје у селу, они то нису оружје однели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите пуномоћник.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Славица Јовановић пуномоћник оштећених. Да ли нам можете рећи име свог оца? Ја мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је на почетку.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. Извините онда, ја се извињавам, да, добро. Да ли је још ко од Ваше фамилије убијен у току напада и након напада на Ловас?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. А да ли сте можда од било кога сазнали ко је Вашем оцу издавао налоге када је требао и одлазио да људе позива за рад у шуми?

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Ја мислим да је то био Ђуро Продановић, нисам сигуран. Кажем, било је то прије 20 година, мислим да је он давао налоге е сад колко је, колко није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Допунских неких? Нема. Добро. Господине Мартиновићу, захваљујемо Вам се што сте сведочили данас.

Сведок ДАРКО МАРТИНОВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само судија Курбел да нас обавести да ли је овај други сведок стигао.

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Стигао је сведок Кесегић. Можемо почет за минут само да потпишемо записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да направимо неку паузу док се? Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се прекида у 10 часова и 38 минута и биће настављен у 11 часова.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Судија, да ли дозвољавате да напустим главни претрес колега Вукотић би ме замењивао у наставку. Адвокат Јасмина Живић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ће да Вас мења?

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Војислав Вукотић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 11 часова и 03 минута.

Констатује се да ће у наставку главног претреса, адв. Гордану Живановић мењати адв. Слободан Живковић, а адв. Јасмину Живић, адв. Војислав Вукотић.

СВЕДОК МАРКО КЕСЕГИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Кесегићу.

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ме чујете?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујемо се. Добро. Јесу ли Ваши лични подаци од оца Мартина, по занимању пекар, адреса Ловас, Људевита Гаја бр.20, рођени 1942. године, са оптуженима несродни?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да.

Са личним подацима као на записнику Кир.887/07 Жупанијског суда у Вуковару од 21.11.2007.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, а пре него што кренете

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

да сведочите положићете заклетву понављајући ове речи које ја изговорим. Заклињем се.

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: И да ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кесегићу, пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против Љубана Деветака, Милана Девчића, Милана Радојчића, Жељка Крњајића, Миодрага Димитријевића, Дарка Перића, Радована Влајковића, Радисава Јосиповића, Јована Димитријевића, Саше Стојановића, Драгана Бачића, Зорана Косијера, Петронија Стевановића и Александра Николаидиса, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање шездесетдевет цивила хрватске националности у месту Ловас у десетом и једанаестом месецу 1991. године, односно предмет оптужбе је страдање цивила приликом напада на Ловас, затим убиства, противзаконита затварања, телесна повређивања цивилног становништва у овом периоду у селу и страдање цивила при догађају на тзв. минском пољу. Испричаћете суду шта је у вези тога Вама познато, јесте ли у том периоду били у Ловасу, и суд има овде две Ваше изјаве, једна је Жупанијског суда у Вуковару по замолници овог суда Кир.887/07 од 21.11.2007. године, а други Ваш исказ је на главном претресу у предмету К.25/00 од 23.09.2004. године такође Жупанијског суда у Вуковару. Да ли остајете при овим изјавама које сте раније дали?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при овим изјавама?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте суду због јавности овог претреса онога чега се сећате из тог периода, а што је предмет ове наше оптужбе. Изволите.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Ја сам као што је наведено да сам пекар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало ближе микрофону да бисмо Вас сви јасно чули. Е тако.

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да сам пекар и ми смо прије тог напада на Ловас, пошто није крух више долазио из Илока није могао, а није се вероватно ни радило јер је и струје нестало, а ја сам прије тога радио у Вуковару у «Вупику» пекари па нисам ишо на поса, а у селу је била та пекара једна стара земљана, то је тај мој колега и пријатељ у њој пеко тако за које какве благдане и шта ја знам сватове печења и Адам Рендулић директор задруге, пошто је задруга имала млин, а било је на залихи брашна и он је дошо и да ми идемо нас двојица да ће они обезбедити брашно и све остало да се пече крух да би се село имало пошто није било ни струје ни ништа. Ми смо пристали на то и почели радити, не знам ја радили смо једно десет-петнаест дана, по дану се радило пошто није било струје већ сам реко. Е онда је дошо тај дан дан напада, то је било ујутру негде, а и прије тога понекад поподне већином у подневним сатима падале су гранате кад колико не знам ни ја по селу, али то јутро ујутро је почело негде око пола осам, не знам, била је магла онако сумаглица, јесен, још смо се зачудили шта је сада. Већ смо имали печеног круха, нико није долазио по њега и онда се чуло у селу, пошто је та пекара доле сад ја не знам како да опишем, кад се улази у Ловас са десне стране, са леве стране заправо, у село се иде горе цестом, ту доле има једна улица има пет, шест, десет кућа, не знам и ту је та пекара и ми смо онда зачули горе пуцњаву рафале, експлозије, не знам ни ја, шта ја знам. Било је нас ту и задруга је дала и пет-шест радника који су цепали дрва, носили, воду грабили из бунара и тако. Сви смо стали па гледамо шта је, шта се догађа, нисмо ништа знали о томе и престали смо радити, колико смо направили направили, горе су се видели пожари и дим гори, пуњава, детонације. Били смо у страху, тако је то прошло цијели дан до поподне, нисмо знали шта се ради, шта се догађа, нико код нас није долазио доле јер то је поподне негде не знам у колико сати, видели смо да иде неки аутомобил према нама, према пекари. Упала су, један мјештан Ловаса их је довео, јел двојица или тројица наоружани, непознати у униформама неким, не знам ни ја, без ознака. Питали су јел има круха, има. Дај све што има, то су натоварили у ауто и однели, рекли нам да метнемо бјелу крпу на

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

капију да не бојимо се да нас неће нико дирати и тако ставили смо то и чекали смо, чекали смо, у ишчекивању то најгоре и дошо је мрак, нико више није долазио. Чуло се, стално се чули рафали и чула се пуцњава, чула се, дим, гушио се од дима, ватра је сагорила куће и међутим онда око десет, пола десет тек навече чула се нека бука, нисмо могли спавати него смо били на дворишту сједили и у то чујемо као тенкови улазе у село, наводно војска. То је било негде навече око пола десет колико се сјећам још ако ме не вара. И ту је ноћ прошла пуцњавом, детонацијама опет, тешког оружја, чуло се и тога, не знам ја иначе не разумем се пуно у оружје. Свануло је јутро то следеће, опет не знамо шта се догађа и негде око осам, пола девет, не знам колко је било, дошо је један мјештанин Ловаса код нас и каже нам да ја и тај Томислав газда од те пекаре, да дођемо горе у село да нас треба Љубан Деветак. Мало сам се зачудио јер сам познаво Љубана и прије, али мислио сам шта тај човек има с тим, том пуцњавом, ајде. Шта хоће он, каже ништа, он је реко само да дођете тамо у канцеларију у стару задругу тамо он има канцеларију. Дошли смо тамо, у селу је било војске па то не може се описати, само у филмовима видити какве и каквих униформи и какве не знам, све непознато. Дошли смо тамо морали смо мало сачекати, онда нас стражар пустио, Љубан је седио у канцеларији за столом, реко нам је да сједнемо, поздравили смо се, познамо се. Реко је «небојте се», и сјели смо и онда нам је он реко «Ви ћете и даље пећи крух, добићете што вам треба, тражите колико вам треба радника, вратите се и радите даље од осам ујутру до четири сата поподне», јер то је био као полицијски сат, шта ја знам. У осам смо ишли у пекару у четири сата сам се моро вратити кући и морали смо имати означене на рукавима бјелу траку. И то је било све, вратили смо се и ми смо наставили радити. Ето толико о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан. Ја сам Небојша Марковић заменик тужиоца за ратне злочине. Кажете да првог момента кад су дошли код вас, кажете тројица војника да тако кажем, три униформисана лица без ознаке да је дошао и један мештанин Ловаса, ко је та особа, да ли познајете ту особу, да ли се сећате ко је то био?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Како не бих познао га, то је био млад дечко тек ожењен, касније је убијен исто након два дана. Чули смо и отац му и још један брат.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се звао?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не могу се сад сјетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми када сте ишли код Љубана Деветака, опет сте рекли да је дошао један мештанин Ловаса са војницима, ко је та особа била да ли се сећате?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко? Како се зове?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не могу се ни њега сетити. Лукетић се презива, сад не могу се сетити имена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је са тим Лукетићем било после?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па убијен касније. Како, не знам, није ми познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Кажите ми у вези овог напада кад сте дошли својој кући, кад сте се вратили својој кући?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Кући сам се, то нисам реко кад смо били код Љубана, јер ја нисам два дана био код куће нисам смео, боја сам се ићи и пито сам га је ли ја могу отићи кући, код куће је супруга сама била и онда је још једном тамо реко да ме одвезе кући, исто неки униформисани, ја га не познам, њих двојица су ме посадили у «Фићу» ауто и одвезли ме кући и тамо видио сам да је све у реду, жена код куће и реко сам јој ја морам ићи радити и тако сам ја отишо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А током тог одласка до куће да ли сте видели последице напада?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Видио сам изгорелих кућа пар до моје куће, видио сам на улици две жртве који су погинули. Било је преко пута од задруге одма био је лежо, још је био жив, звао је у помоћ Краљевић Иван али нико му није помагао и била је близу моје, кад ја идем у моју улицу, на ћошку лежала покривена Павличич Катa, она је лежала крај цесте мртва.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да Вас је Деветак одредио да печете хлеб. Кад сте Ви њега видели тад први пут да ли је он имао униформу или не?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Ко? Љубан?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Деветак, Љубан Деветак, тад први пут кад Вам је то причао да Ви треба да печете хлеб и даље, је ли имао униформу он?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па јесте.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Рекли сте тамо пред судом у Вуковару да је он био главни, да су њега питали за све, да ли можете то да нам објасните, ко га је питао?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Чујте, ја не могу то тврдити али ако ви имате једног човека у селу и ди год ко шта треба или се треба жалити или треба тражити иде код тог човека, значи тај је човек главни, ја то тако тумачим, а то је био Љубан, ди год је ко треба нешто иде код Љубана, онда ја мислим да је он био главни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а кажите ми јесте га Ви и касније виђали осим то кад вас је одредио да печете, јесте га виђали?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да, да, па он је онда био као председник задруге Ловаса, шта ја знам, у ову осталу раду не улазим нити ја знам с чим се бавио остало, то не могу, то ми није познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А добро касније тад кад сте га виђали да ли сте га виђали у униформи, у цивилу?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Већином је био у цивилу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако Вас разумем али није сваки пут био у цивилу, је ли?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па ретко да сам га видио у униформи, већином у цивилу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате како је била организована власт у Ловасу кад је био заузет? Осим што је Љубан, кажете, био главни.

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: То после окупације?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па како је било, морали су сви радити, неки су сељаци који су имали тракторе ишли у шуму дрва сећи, ови су ишли у пољопривреду, морало се ићи сви редом ди је ко био способан за што и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је то одредио?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Ко је? Немам ја појма, није ми познато, већином задруга и шта ја знам одакле је то потицало. Не знам јер ја нисам ишао, ја сам имао пекару, то је једино што сам ја морао а остало ја, није ми познато ко је то, само знам да су радили сви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли била станица милиције да тако кажем, је ли била у милиција у Ловасу остала?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Била је да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко је тамо био?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па тамо је био Девчић.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је он био?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па ја мислим да је био као командир милиције, како ли, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли постојала територијална одбрана Ловаса?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Е то ми није познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познајете Милана Радојчића?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Познајем Милана Радојчића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте њега тад виђали, да ли знате да ли је он обављао неку функцију?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Он је био је испочетка виђо сам га у униформи, касније је он био у задруги, а какве је он функције мени није познато, какве је функције имо то не знам стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познајете Жељка Крњајића?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Познајем и Жељка Крњајића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте њега виђали тада, шта је он тамо радио да ли Вам је познато?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па не бих знао рећи, ја знам само кад смо били у пекари и радили након сутра или дан један или раније или касније, углавном после тога је било дошо је један исто добровољац вероватно, шта ли је био, неки Коста, то ми је добро остало у сјећању и тамо је с нама причао и он пита нас «је ли ми знамо ко је нас ослободио». Па онда смо се мало погледали онако, ослободио то ми некако звучало, па не знам шта да му кажемо друго. Каже то је јединица или чета, не могу се сетити шта је било «Душан Силни» на челу са Жељком Крњајићем, е то је тако речено, а сад шта је Жељко имо какву улогу опет није ми познато и то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви њега тад виђали у Ловасу тад након тог ослобођења?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па виђо сам га и касније. Био је рањен наводно и касније сам га виђо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми да ли је био постојао неки затвор или место где су држани евентуално нека заробљена лица?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Чуо сам да је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: И то у опћини има то је стара зграда подрум да су тамо затварани и то сам чуо од тих људи који су били да су батињани, а ко опет није ми познато, углавном сам чуо за то.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да нам кажете имена тих људи који су вама причали да су били батињани тамо?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Е па сад има их не могу се ни сјетити, само и причало се и то зато кажем не бих улазио у то јер нисам преживљао то и онда не бих о том.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не тражим да причате о томе како су их тукли него само ко је то вама причао да је добио батина, ако будемо могли ми можемо њих саслушавати даље да видимо о томе, па ако можете да се сетите бар неког имена?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па не могу да се сетим, не могу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Само причало се углавном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми да ли је било затворених лица у задрузи?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Нисам разумио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажем да ли је био неко затворен у задрузи у хангару који се тамо налази да ли о томе нешто знате?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па било је, то је било дан кад су били затворени мештани Ловаса, најприје су скупљени пред задругом онда су затворени, ту су преноћили у задруги и онда су сутрадан терани на минско поље, тамо је изгинуло не знам колико, доста људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви од тога нешто лично видели, је ли знате како су позивани, ко их је позивао да се скупе?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Е то ми није познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви њих видели тамо у тој задрузи?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не, кажем ја сам у пекари био до четири сата поподне и право кући, тако да нисам ни крето се по селу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Разумео сам, кажите ми Ваша супруга шта је она радила, како се она зове?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Моја супруга Лепосава

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је онда тад радила, је ли радила она негде у то време нешто?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Радила је, то је била кухиња једна у тој задруги, не само она него било је њих десетак жена које су морале ићи тамо и кухале, али није она могла дуже издржати, њој је то било и разболела се и напустила је након пет-шест дана.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли била у кухињи у време кад су ови људи били доведени па после отишли на минско поље, је ли у то време још радила?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Била је тамо али већином кад се то дешавало они су како су оне причале биле су позатваране тако да не гледају то, тако да нису могле видит, бити сведоци тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи из њене приче Ви не можете знати шта је било. Добро, а шта знате о томе како је дошло до тог минског поља, шта се ту дешавало?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: То ми није познато. Знам, чуо сам да су терани, ишли су цестом и да су натерани у то, како је то тамо изгледало и шта је, никад раније нисам чуо за то минско поље и да тамо да су настрадали људи. А ко их је теро, ко је организово то ми није познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Кажите ми да ли знате нешто о томе, судија Вам је предочила да осим минског поља постоје страдања појединих цивила у том целом периоду десети, једанаести месец, да ли вам је познато о неком случају да је неко настрадао да Ви нешто знате о томе?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па није, једино тај дан што је настрадао, а остало ја не знам, није никад нико настрадао тамо више, ни прије, ни касније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Извините ако Вас будем поново питао, ко је одређивао да ти људи иду на радове? Јесу ли ишли сви људи да раде и Срби и Хрвати?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Нисам вас разумео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли ишли и Срби и Хрвати у те радове што кажете да су морали да иду у шуму на сечење дрва и у пољопривредне радове?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па већином Хрвати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је наређивао то, ко је одредио?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Није ми познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан господине Кесегиху, ја сам Браница Мајкић бранилац оптуженог Љубана Деветака и Милана Девчића. Ја бих Вас замолила само кратко на неколико питања, да

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ли можете да нам кажете адресу где се налазила пекара у којој сте радили?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Ди се налазила пекара?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да, да. У којој је то улици?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па то је кад се иде у село улаз са леве стране, има једна улица прије него што се иде горе у Ловас.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Како се зове улица та или тај део села ако можете то?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не знам, Дол или тако некако, да ли другачије не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, а кажите ми с обзиром да сте споменули гранатирања села да ли сте приметили ту у Долу да је било неких рупа од пројектила, од граната?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Данас сте ми, пардон не мени, него свима рекли, да знате да је била полиција односно милиција да мислите за Девчића да је био командир милиције.

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па тако су причали да је он командир, откуд ја знам, друго ми није познато.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То сте чули од других, а јесте ли познавали Милорада Воркапића можда?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Кога?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Милорада Воркапића? Покојни је.

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да, познаво сам га.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте знали да је он имао неку функцију?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не разумем шта кажете.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је он имао неку функцију у време после 10.10.1991. да је Вама познато?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Није ми познато.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми, данас Вам је предочио тужилац део Вашег исказа где кажете 2007. «Знам за Деветака да је био главни у селу», ја ћу Вам предочити део Вашег исказа из 2004. године где кажете «Колико сам ја чуо вјеројатно је у селу био главни оптужени Љубан Деветак», па је моје питање, јесте ли разумели шта сам Вам предочила?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па ја не разумем.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: 2004. године сте у суду рекли «Да колико сте чули вероватно је у селу био главни оптужени Љубан Деветак». 2007. сте рекли «за Љубана Деветака знам да је био главни у селу». Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па шта је од ова два тачно, да сте чули да је вероватно био или да ви извесно знате да је он био главни у селу?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па реко сам већ и сада ако нешто требате, ако нешто се жалите, ако нешто требате идете увек код Љубана Деветака значи он је главни.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Значи то је Ваш закључак лични?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па нормално, а остало о његовој работи, о његовим радњама ја немам појма ништа, то ми није познато.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, а кажите ми конкретно јесте ли му се Ви обратили некад?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли сте били присутни када му се неко други обраћао за било шта?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Било је из цела села ко год је шта треба ишо је код њега.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А то кад кажете «шта год је ко требао», на шта се то односи? Ето пример нам дајте неки, шта је људима требало односно у чему је могао Љубан да им помогне?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: А шта ја знам, неко нешто треба па иде тражити помоћ или жали се или тако.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је Љубан излазио у сусрет колико је Вама познато, односно је ли помагао људима који су му се обраћали?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не знам, није ми познато, није ми познато ни да је помагао, ни да је одмагао, то не могу рећи.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми само још једну ствар, данас Вас је тужилац питао па сте одговорили да када сте први пут видели Љубана Деветака, када Вас је позвао Лукетић да идете код њега, да је био у војној униформи.

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А 2007. године сте рекли у вези са тим сусретом, да не можете да се сетите да ли је био у војној одори или

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

не, па Вас ја опет питам, од ова два одговора, који је тачан? Да ли сте сигурни да је тог дана када сте видели Љубана Деветака он био у војној униформи или није?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Ја мислим да је био у војној униформи.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Мислите да јесте?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. А кажите ми, овај, а какву сте Ви одећу носили у то време?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Молим?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Какву сте Ви одећу носили у то време, после 10.10.?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Ја?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да, да.

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Као и сваки дан.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Због рада који сте обављали, јесте ли имали неку посебну униформу или комбинезон или нешто друго?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Имао сам један што је мој син имао код куће, униформу од војске, што су имали као резервисти, имао сам ону «баскетицу» носио, јер је било хладно, а то је било згодно и ново, е то сам носио на себи.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, хвала Вам пуно, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добар дан, господине Кесегичу.

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Добар дан.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја сам Градимир Налић, адвокат и браним Милана Радојчића. Реците ми, молим Вас, да ли можете да нам кажете нешто о тој земљорадничкој задрузи «Ловас», да ли је то била велика задруга у размерама тадашње Југославије?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да, била је и позната је била.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је била можда и најбогатија?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Јесте, тако је.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Тако је важила, да. А кажите ми, мооим Вас, после напада 10.10., да ли је велики број Ловашчана напустио село, пре и после напада, после пада Товарника, мислим да будем јаснији?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Није одмах, није одмах, једино што су прије неки отишли за Илок, прије напада, јер се гранатирало, били

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

су људи у страху и децу су водили и жене и шта ја знам у Илок, јер то је било једно од најсигурнијих подручја, тако сам слушао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Господине Марко, ми смо овде од сведока многих слушали и о томе да су млађих људи, доста млађих људи је напустило Ловас, вероватно после напада, пре напада не знам то је још увек тачно, да ли можемо да добијемо Ваш одговор на питање, да ли је задруга остала и без радника који су тамо радили и иначе пре напада на Ловас?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па нешто је остало радника, нису сви напустили одмах.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: И реците ми да ли је иначе Вама било необично да се убере летина, грожђе скине, пече хлеб, не раде велике пекаре јер нема струје, јесте Ви то схватили заиста као некакву принуду или као нешто што се мора учинити?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па не знам, то је било, па морало се, мислим и морало се и требало је.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми, Ваша супруга је радила, јесам ли ја добро разумео, она је православка?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: По пореклу Српкиња?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Јесте.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Значи радили су и Срби? Да ли је било још Срба у задрузи који су радили у то време?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па било је.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми, јесте добијали Ви нешто као надокнаду за тај рад?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Испочетка није било, али касније смо добијали некакве бонове штампане.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је тај хлеб што сте пекли за село, наставили сте да га печете и за село и за војску, кажете и после уласка Срба у село, је ли тако?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Односно војске у село?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли се тај хлеб наплаћивао људима?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како се наплаћивао?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не знам, ја нисам наплаћивао.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А ко је наплаћивао, не знате ко је наплаћивао?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Немам ја појма.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је Вама некада неко наплатио хлеб који сте за то време Ви за своје потребе узели?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Ми нисмо, јер ми смо га пекли, ми смо узели нама, а ово је све ишло горе.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, а реците ми молим Вас, рекли сте у Вашој ранијој изјави да су у село ушли и тенкови и војска. Када је то било, да ли се сећате?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Рекао сам, то је било навече негде око пола десет, десет сати.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ког дана?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па тај дан када је био напад на Ловас.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: 10.10., а где сте Ви били па сте видели то?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Био сам у пекари.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: У пекари сте били?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли пекара гледа негде на пут или су они пролазили поред пекаре?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не, она је далеко од те главне цесте једно па једно сто метара.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: И Ви одатле лепо видите ко се креће тамо?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Види се, чује се, тутњи тамо.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми, колико је било тих тенкова отприлике да ли можете да се сетите?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не, то мрак је био и ја не бих о томе, јер ми није познато.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је то била иначе, уз те тенкове, да ли је ишла још нека возила или пешадија, сећате ли се тога, ако сте већ добро могли да видите?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Камиони и војска и шта ја знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Колико је било тих камиона?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не бих знао рећи.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Отприлике, два, пет, десет?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не бих могао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Где се сместила сва та војска и ти тенкови, где су они даље отишли, знате ли нешто о томе?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па, знам, сутрадан неки су долазили у пекару од тих резервиста, били су размештени око села.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Око села?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Колико сам чуо од њих, али колико је њих било, то ми није познато.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми, јесу ли биле неке војне страже око села или неке друге врсте стража?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Били су ови неки пунктови рецимо на излазу из села и ја сам крај њих пролазио, морали сте имати докуменат да прођете.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесу ли то, какви су то пунктови били? Ко је чувао на тим пунктовима стражу, да ли је то војска?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па, војска је била.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли то ЈНА или је нека друга, да ли је то активна војска?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па ЈНА, резервисти.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, а реците ми, где сте Ви узимали ту пропусницу?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Молим?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Где сте узимали тај документ за излазак из села?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Била је у једној кући у селу, било је, овај, неки штаб, шта ли је, не знам ја и ту се, ако идеш из села, морао си ту извадити докуменат, као пропусницу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: И ко је седео у том штабу?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Била је војска, али ја не знам, није ми познато.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је било официра ту, да ли сте виђали?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Било је са чиновима, да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала Вам, а реците ми, молим Вас, куда сте Ви то ишли тих дана пошто сте рекли да сте радили до четири, ишли само кући, сада видимо да сте из села излазили, где сте ишли, јесте по неком послу ишли или Вам је?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Једино ако се ишло, ако си хтео ићи на њиву или у виноград, морао си имати пропусницу, ако си мислио ићи, проћи крај те страже.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, реците ми, молим Вас, овај, ово када сте ишли да се јавите тамо Љубану, чини ми се да сте рекли да сте тада видели две жртве на улици, Краљевића и Павличичку, колико је мени, је ли тако?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Када сам ишао кући од Љубана, да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А од Љубана, то је значи 11.-ти, ако се не варам, 10.-ог је био, то је био 11.-ти? У којим часовима се то догађа, отприлике, у колико сати сте Ви ишли кући?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: То је пре подне било, сада, колико сати, не могу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је био још неко са Вама ту када сте ишли кући, да ли сте сами ишли или са неким били у друштву?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па, били, рекао сам, двојица су ме возили и ја не познајем који су.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: И кажете да је Краљевић Иван био рањен и давао знаке живота?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: То јесте.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте Ви чули некакву пуцњаву или нешто, ко је њега ранио?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: То ми није познато.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је ту било око њега некакве војске или некакве медицинске помоћи?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Нико близу њега није био.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како сте Ви реаговали и ти са којима сте Ви били, како сте Ви реаговали, да ли му је неко пружио помоћ том човеку који је рањен и умире?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Није му нико пружио помоћ.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је неко бранио да пружите помоћ?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Ајде Ви ту има.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Или је просто страх, Ви реците, слободно шта је.

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Људи наоружани, нико не прилази, сада ћу се ја направити важан да ја приђем, како то изгледа.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Разумем, а јесте ли видели, овај, како је рањен тај човек, да ли се видела на њему нека повреда?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не знам, ништа ми није познато.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, реците ми, молим Вас, рекли сте повремено и на питања тужиоца да сте неке ствари чули од неких људи којих се не можете сетити сада који и тако даље, везано за затварање и остало. Јесте ли Ви господине можда гледали на телевизији некакве репортаже о догађајима у Ловасу?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Када, у које време?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Од тих догађаја па до данас?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли имали у рукама књигу «Крвава истина» о Ловасу?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Нисам имао, чуо јесам, али нисам је имао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми молим Вас, а пре тог напада 10.10., да ли је гађано село Ловас? Да ли је неко гађао или нападао село Ловас, да ли је тучено артиљеријом на неки начин?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па нападало се, некада се знало гранатирање бити поподне.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А колико је трајало, када је почело то гранатирање?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: То је већином поподне било, пет, шест граната или шта ја знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је погођено нешто тамо, господине Марко, да ли је погођено тамо нешто?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Молим?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је погођено нешто у том гранатирању пре 10.10.?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Било је погођено, погођена је била црква и запаљена, људи су ишли гасити тамо.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесу ли куће неке или неки господарски објекти погођени?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Били су погођени силоси на економији, колико је мени познато.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Чиме су гађани, знате ли то?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Молим?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Знате ли можда чиме су гађани ти силоси?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: То ми није познато.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, а реците ми, молим Вас, да ли су постојале некакве страже у Ловасу пре 10.10.?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па страже су постојале прије тога, на улазу у село и тако.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми, знате ли ко су били ти стражари, чиме су били наоружани, да ли знате?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: То су већином били људи, радници и сељаци и то, нису имали ни униформе, а оружја каквог су имали, није ми познато, ја нисам видео.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Извините на питању, овај, јесу ли то Срби или Хрвати или су и једни и други давали те страже, да ли Вам је то познато?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Већином Хрвати.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је било Срба у тим стражама?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Није ми познато.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми, директор задруге Адам Рендулић, који вас је позвао и љубазно замолио да печете хлеб, када сте га то видели, како је он био обучен?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Увек у цивилу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Никада га нисте видели у униформи или са оружјем?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нисте, добро.

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала, а Жељка Цирбу, јесте виђали тих дана?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Молим?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Господина Цирбу, да ли сте виђали тих дана? Знате ли ко је господин Цирба?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не разумем Вас.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Господин Цирба, знате ли ко је?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Цирба да, познам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли њега виђали тих дана?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не, ја не знам њега.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је постојао некакав кризни штаб у Ловасу?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не знам ни за то.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми, Ви сте кажете носили униформу Вашег сина. Да ли је то униформа резервиста ЈНА?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Ма само она «баскетица», није била то цела, јер нисам могао ја обући, син је био слабији.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта Вам је «баскетица», да ли је то виндјакна или ветровка?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Молим?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не знам који део одеће описујете, не познајем ту реч, да ли је то?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па вјетровку ону.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, добро, она је била ЈНА, је ли тако?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли су још неки запослени у задрузи Хрвати носили униформе неке?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Није ми познато.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Није Вам познато?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Није.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А где сте Ви ту траку држали на униформи белу коју спомињете? Јесу ли значи и лица у униформама морала да носе траке?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, хвала, немам више питања, хвала Вам најлепше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Хвала. Господине Кесегичу, на питање тужиоца рекли сте да сте у Ловасу касније виђали Жељка Крњајића. Реците ми, молим Вас конкретно, када сте га и где виђали и у којим околностима?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па шта знам, виђао сам га нормално тако, већином је био у униформи, а друго ми није познато.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, господине Кесегичу, да ли сте тада имали, када сте га виђали, наравно, имали лични контакт са Жељком Крњајићем? Да ли сте са њим разговарали било шта?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Нисам разумео.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Да ли сте са Жељком Крњајићем тада када сте га виђали, имали било какав лични контакт?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Нисам.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ја морам господине Кесегичу да Вам предочим, ако дозволи председница већа, да сте Ви у Вашем саслушању пред Жупанијским судом у Вуковару 21. студеног 2007.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

године дословно рекли да сте видели Крњајића, «можда мјесец дана након тог разговора са овим војником Костом у Ловасу и знам да је шепао, рекао је да је рањен, али не знам где и када». Да ли Ви остајете код тог исказа који сте дали?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да, знам да је рањен био, али где, то ми исто није познато.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, али овде сте навели.

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: А не знам ни када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте навели да сте са њим разговарали и да Вам је Крњајић рекао да је он рањен?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Шта са тим, да ли Вам је то рекао?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да је рањен у Товарнику, то ми је он сам причао.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, хвала Вам господине Кесегићу, немам за Вас више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Од бранилаца нема нико? Од оптужених? Изволите.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан, Марко.

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Добар дан.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Имам Марко пар питања за тебе.

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Хајде.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Када си ишао то на посао код овога Томе Павлића у пекару која се налазила у дворишту његовом, је ли тако?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Си пролазио кроз војни пункт доле између, на крају низбрдице те централе, између куће Кризманића и Мујића, пролазио си крај тог пункта, је ли тако?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реци ми Марко, да ли си приметио да је ту било тенкова?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Ту колико се сећам, није било.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А горе у центру код школе и задружне управне зграде?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Нисам видео.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, а реци Марко, од тог пункта између те две куће, Кризманића и Мујића до ове ћуприје преко потока, значи према излазу из Ловаса, колико отприлике има метара?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па ја не знам, једно педесет метара можда, не знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, да ли си примећивао ту када идеш по дану да је било на самом асфалту развучених ових противтенковских мина које су војници ваљда повлачили да би се могло проћи?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Нисам приметио.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ниси, добро, а реци ми, да ли си примећивао, приметио, јер си ти дуго у пекари радио, јел тако, да су отворили пролаз на задњој страни куће од овога Кризманића и пушкарницу да не би ишли около на рампу?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да, ту сам ја и пролазио, да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: И видео си тај отвор који су они отворили да би контролисали рампу и пушкарницу?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: И ту пре тога никада нису била врата на зачељу куће, је ли тако?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: То нисам приметио.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да је пре било ниси приметио или ниси приметио тај отвор?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Шта не, отвор ниси приметио или ниси приметио да је постојао пре?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па не знам о каквом отвору ти причаш апсолутно.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па врата, метар и по ширине, два висине, пробијена како јесте, кућа набијача секиром су то пробили да би имали директну контролу на рампи, јер рампа је на залеђу куће те од Кризманића, је ли тако?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли се сећаш тог детаља?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не знам ја.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, хвала. А реци ми, када идеш низбрдо и узбрдо уз централу из села, је ли тако и враћаш се у село, овај, са цесте видиш кућу од овога Девчић Бранка, оног лимара?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли си примећивао ту испред те куће војску као стражу?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не сећам се.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не сећаш се, добро. Реци ми Марко, данас када си одговорио на једно од питања да си био касније плаћен а у почетку не, шта сматраш са тиме да у почетку ниси био плаћан, да ли се сећаш, када си прву плату примио?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па ја сам рекао да испочетка нисмо имали никакву плату, касније смо добивали бонове.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Али када си добио?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Молим?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: У којем месецу си добио прве бонове?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па не могу се сетити.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ти си и раније радио својевремено у задрузи у пекари док је држала задруга пекару, да ли је тако?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли си примао унапред плату или за протекли период?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Нисмо примали никакву плату, речено је да ћемо добити плаћу и то се десило.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не Марко, пре овога сукоба, пре рата, ја се сећам, ти си радио док је задруга држала пекару, ти си тако дошао у Ловас, је ли тако?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да, да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: И запослио се у пекари?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Питам те, да ли си у то време примао унапред плату или за протекло време, уназад?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па уназад, нормално.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Уназад?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Ко је примао унапред плату.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, добро. Реци ми Марко, да ли си некада ишао у трговину у Ловасу?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли се сећаш, ко је радио у трговини?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: У којој, у самопослузи оној?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, да, ту где је трговина мешовите робе или самопослуга, да?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па касније био сам и ја тамо.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Молим?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Био сам и ја.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Али у почетку те питам.

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Није радио нико, било је затворено.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Када се отворила, Марко, ти си остао радити у пекари, да ли је била запослена ту Даница Воркапић?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је била запослена она Невенка?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Била је и Невенка.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Како се презива, неудато Девчић, а како се презива?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Молим?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте, добро. А реци ми Марко, да ли си улазио улазио у трговину када су њих две радиле ту, то те питам?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Нисам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Никада?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не, нисам имао потребе.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је Лепосава, твоја супруга ишла у трговину?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па вероватно је.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли ти је она причала, да ли је постојао посебан ред у трговини за Хрвате, а посебан за Србе?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: То нисам од никог, први пута то чујем сада од тебе.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, хвала ти. Реци ми, Марко, је ли ти знаш у процентима, односно у постоцима овај, колико је било Срба у Ловасу пре овај?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Није ми познато.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ни отприлике? Да ли су Срби били огромна мањина у селу Ловас?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па мањина јесу, али колико их је било, немам појма.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Довољно, значи познато ти је да су били огромна мањина. Реци ми Марко, да ли ти је познато, да ли је рецимо сто бонова, новчаница бома у износу од 100 динара је вредела исто као и 100 динара ових пара у оптицају што су биле?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: То не знам колико је вредело.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јеси дошао у ситуацију да некада после.

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Само знам да није вредело ништа.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, добро, не питам те то, ти си остао или цело време?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: До краја.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: До краја, да ли си дошао у ситуацију да мењаш бонове у задрузи или у трговини?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Јесам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јеси могао да промениш нормално бонове за динаре?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Тешко.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А да ли си их ти мењао, то те питам?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Нисам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Шта су ти пропали или си их потрошио у трговини?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па потрошиш, купиш крух и шта ти остане од њих, немаш ништа, а и у трговини није било ништа.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, да ли ти мислиш да су наднице у задрузи у Ловасу у то време биле далеко мање него што су рецимо биле наднице у Шиду у то време?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Е то ми није апсолутно познато о надницама колике су биле.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Како онда можеш да кажеш да није вредело ништа ако не знаш упоредну вредност? Реци ми Марко, колико је та пекара код Томе Павлића где си радио, заједно са њим и још са неким, колики је био капацитет у једном турнусу?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Негде око 90 векни.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Колико је то у килограмима?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па то ето тако, 90 кила хајде.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: И колико сте пекли тура дневно?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Две до три туре.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Две до три туре?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: И то је значи негде око 150 до 200 килограма, је ли тако?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па тако некако.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли ти мислиш да је то било довољно и за војску која је била у Ловасу и за мештане села Ловас?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Е сада колико је било, ми више нисмо могли пећи, а колико је било довољно, није то не знам ни ја.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је некада неко војно возило долазило пред пекару да носи хлеб?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Колико се ја сећам, није.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Хвала. Реци ми Марко, да ли си ти носио униформу бивше ЈНА коју си добио од Ђуре Продановића тамо у месној заједници или горе у радионици задружној?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Нисам ја добио од Ђуре Продановића ништа, ја сам рекао шта сам имао на себи.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ту су неки од твојих суграђана.

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Имао ону што је и мој син имао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Неки од твојих суграђана су овде говорили да си носио пушку све време. Јеси носио пушку?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Када су ме отерали на стражу, онда сам носио.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Када је то било?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па не знам и то једно два пута, не могу се сетити.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи када си ишао од куће у пекару и назад, ниси носио пушку, је ли тако?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не, не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јеси имао водича од своје куће до пекаре и назад?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Нисам имао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро хвала. Реци ми молим те, Миленка Рудића, да ли познаш?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Кога?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Рудић Миленка?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Познам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Шта је он по националности?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Србин.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Где је радио он пре рата?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: У задрузи ваљда, колико ја знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: И пре и после је ли тако?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Милан Миљковић?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Исто.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Исто, потпуно исто, Дражић Мирко?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Исто, је ли тако, Радојчић Милорад, «Бајица» звани?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Воркапић Илија?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да, познам га.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: С тим што Воркапић Илија и Радојчић Милорад нису пре тог сукоба радили у задрузи, је ли тако?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Они су радили у «Борову».

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, да, Радовић Миле? Шта је Миле Радовић по националности?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па ја не знам да ли је Србин ваљда, не знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, Седлар Раде?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Ко?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Раде Седлар?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Молим? Знаш ли шта је он?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Србин ваљда.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. А онај Остоја што је имао кућу тамо на томпојевачком путу у оном малом шорићку? Шта је он, не знам му презиме?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не бих ти знао, није ми познато.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Што је дошао из Опатовца, доселио?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Знам ја њега, да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Илија Кресојевић?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па шта ти сада мене испитујеш, па ваљда је Србин, шта ја знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па Марко питам те због тога што се овде стално тврди да су радили искључиво Хрвати, а однос једнак није могао бити због састава становништва, па немој да мислиш да нешто атакујем на тебе и да хоћу да те увредим, него просто ради јавности да се зна колико је Срба радило тамо. Воркапић Милан, «Трндо», исто Србин, је ли тако?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па ваљда.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Карапанџа Перо?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па ваљда је Србин.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јапунџа Марко?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: И он.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јапунџа Жељко?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: И он.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тепавац Обрад?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, хвала Марко. Марко, да ли се ти сећаш од тог дана о коме говориш да те је затекао напад на село Ловас, доле у тој пекари истој у којој си касније радио, колико је прошло да си поново почео да радиш, хајде да кажем тако условно, за време мог мандата у задрузи, колико је дана прошло од тог дана када се пуцало у Ловасу?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Богме, не бих ти знао рећи.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли дозвољаваш да си почео радити 14.-ог, тј. понедељак, четвртак је био 10.-ти када је било то пушкарање и напад на село Ловас, да си тек од понедељка почео да радиш, јер претходни дан се ишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, господине Кесегичу када се почели да радите, који дан? Ако се не сећате, да оптужени не сведочи уместо Вас.

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Ма не сећам се, откуд се могу сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, онда само имам пар примедби, госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Код Томе Павлића сам ја лично био у недељу 13-ог у вези ангажовања за печење хлеба и Тома и ја смо се договорили да он разговара са Марком, ипак после тога је Марко дошао код мене да ме пита, да ли је то у реду, што сам му ја потврдио и Марко ме није нашао у старој управној згради, јер тамо никада нисам седео, тамо није могло да се седи, зато сам и седео после оног 20.-ог у полицији и Марко ме није могао видети никако у униформи, једино ако је заменио ловачке панталоне и ловачки прслук са униформом. Јер у прилог овог што тврдим да је најраније 14-ог овај почео да ради, он говори о 11.-ом када је могао да види ову жену покојну Катуну Павличеву на улици, тамо на раскршћу прекопута моје куће. Исто тако, тог дана када је почео радити у пекари, мртвог овог Краљевића, односно још живог и тако даље.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Исто тако, хоћу да кажем да је нормално да од неких цирку 150 запослених узадрузи, да има 10% Срба јер их није, односно број становника није било, а сада сам ја набројао чак четрнаест људи, а има их још, а има и жена, не могу да се сетим. Ето толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Од оптужених, да ли има још неко питања? Изволите, господине Димитријевићу.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине Марко, рекли сте овде да су камиони, војска и тенкови ушли на тај дан и разместили се по селу. Ја бих Вас замолио да мало уложите напор и да се присетите, да ли је заиста тог дана да су тенкови ушли или се можда то десило дан пре напада на село, односно ноћ испред напада на село?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не, тај дан навече око пола десет, десет сати, па је село већ горело и било пола у пламену.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала. Друго, кажете да сте ишли за неке пропуснице тамо и да је то команда. Ја Вас питам сада, на основу чега Ви тврдите да је то била нека команда, да ли је то вама неко ту командовао или да ли сте чули да је у тој згради неко неке нешто командовао?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па нико није командовао, нама, мени, особно, али каже се иде се у команду извадити пропусницу и друго ми није познато. Због тога кажем команда, ту су се издавале пропуснице.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала, а да ли Вам можда нешто значи овај име и презиме Ковач Марко?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Јесте.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Значи.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: А можете да ми кажете, ко је био тај човек и шта знате заправо о њему?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Један је дан дошао у пекару са војним возилом и ја не могу се сећати чина, имао је чин велики и он се представио као командант Ковач Марко и рекао нам је још да се држимо полицијског сата и да је војска лака на оружју, то нам је рекао, саветовао нас је. За толико могу знати, ја га више никада нисам видео.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала Вам, још нешто бих хтео само да Вас питам, молим Вас да ли можете прецизније мало да одредите то време када сте ишли тамо за пропуснице, да ли је то

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

било у то време када је тај Ковач Марко, после тога, када је тај Ковач Марко био ту код Вас у пекари и тако даље?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Е то не могу стварно, није ми познато, не могу се сетити, то је било касније, а да ли је он био ту онда или, ја га више никада нисам видео.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли знате можда одакле је био тај Ковач?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не знате?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: То је све што нам је у разговору рекао и ја не знам ништа о њему.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, да ли знате можда одакле је била та војска која је ту била око те зграде где Ви кажете да је била команда и тако даље?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Није ми познато.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Није Вам познато?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала лепо.

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оптужених, нема више нико? Господине Кесегићу, реците ми, Полић Алојзије звани «Бата» да ли знате тог човека и да ли сте евентуално чули шта се њему десило?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Којег, нисам разумео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полић Алојзије звани «Бата»?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли Јовановић Антуна и Анку?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете те људе? Јовановић Антун и Анка, ја Вас питам за људе који према подацима које суд има у списима, воде се регистровани да живе на адресиу Гајевој, па Вас ја питам, да ли те људе познајете и да ли сте евентуално сазнали шта се њима десило?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Они су мени у комшилуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте евентуално сазнали, шта се са тим људима десило?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Како не бих знао, изгорела им је кућа, изгорели и они, да ли су пре убијени, то ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате ли овог Полић Алојзија званог «Бата»?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Полића Бату, а па тако, нисам Вас одмах извините разумео. Знао сам, он ми је прекопута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са њим било?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Он је исто убијен, нашли га на дворишту да лежи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су ови људи убијени, да ли имате сазнања?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли је, Ви сте тог дана када је био напад били у селу, да ли је село Ловас брањено село, да ли је била нека одбрана села, организована одбрана?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Ја колико знам, није, није нико ни метка опалио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали смо ове беле траке на униформи. Да ли су и Срби и Хрвати носили ове беле траке?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па не знам, мени није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези овог хлеба који сте Ви тамо пекли, за кога сгте ви пекли хлеб, да ли је неко долазио да преузима тај хлеб?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да, то се возило горе у задругу, тамо је била кухиња и делио се, не знам, то ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када кажете возило се, вероватно се није само возило, ко то долази да преузме хлеб?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Долази некада ко од ових радника из задруге и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, где је кућа Боре Кесер у Ловасу?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кућа Боре Кесер у Ловасу.

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да, да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се ту дешавало у тој кући?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Ту је била полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На почетку Вашег исказа сте рекли, када Вас је позвао Љубан Деветак тамо преко овог Лукетића, да сте се Ви зачудили шта тај човек има са тим.

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете то мало да објасните?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па зато што њега познам, шта ја знам, нисам мислио да је он имао везе са некаквом војском, са неким,

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

њега знам овако као, нисмо били неки пријатељи, али смо се знали, па зато нисам мислио, ето то ме је изненадило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, рекли сте да је Љубан Деветак рекао неким униформисаним лицима да Вас «Фићом» возе кући?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте данас у Вашем исказу да је Љубан неким униформисаним лицима у униформи рекао неким «Фићом» да Вас одвезу кући?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, да ли су та униформисана лица били мештани Вашег села или нека непозната лица?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Нису били, нисам их ја познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, где се налази та стара задруга и та канцеларија ту где је био Љубан тај дан када сте Ви отишли код њега? Где се то налази у односу на ону задругу где је хангар и тако даље?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: То је одмах када се уђе у Ловас са десне стране, од раскршћа тога једно педесет метара можда, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је та стара задруга?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате можда која је то улица где је та стара задруга, назив улице где се налази та стара задруга?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Улица, то је главна улица, то је такорећи центар села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у центру?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли знате Краљевић Јосипа?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Којег?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Краљевић Јосипа?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: То ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде у оптужници је наведено да је неко лице Краљевић Јосип страдало оног првог дана?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: А Краљевић Јосип?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Краљевић Јосип, да, да ли Ви мене чујете добро?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да, ја сам разумео Стојановић неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Краљевић Јосип.

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Краљевић Јосип, да.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате тог човека, јесте га знали?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате можда, како је он страдао?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте помињали овде на почетку Вашег исказа неког Краљевић Ивана. Нико није никада споменуо да је неки Иван Краљевић страдао?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Уствари, Краљевић Иван не, Краљевић Јосип, већ сте ме довели до лудила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ја само да појасним.

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Краљевић Иван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли Краљевић Иван, то тело које сте Ви видели да је рањено, да ли је то био Краљевић Иван или Краљевић Јосип?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Боже, чекајте, Краљевић Јосип, он је страдао, ето тако, а Иван је још жив у Ловасу, зато се и буним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, једног моменте сте у Вашем исказу рекли да Вам је дата пушка и да сте морали ићи, када Вас је испитивао Љубан Деветак рекли сте, «натерали сте ме да идем на стражу». Ко Вас је то натерао да Ви идете на неке страже? Јесте ме разумели?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Разумео сам Вас, а како да Вам ја сада кажем ко ме је натерао, дође ти и само каже, идеш ти овамо, шта сада имаш ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је дао ту пушку?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па тамо сам је добио код њих, ко ми је дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога код њих, ја не знам, нисам била тада у Ловасу, не знам који су то они.

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Дао ми је Девчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Девчић?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Овај Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је рекао, где то да идете на стражу, какву стражу?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Где се ишло на крај села тако. нисам сам ја, ишло је нас четири, пет, шта ја знам.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, ови мештани Ваши Срби које Ви познајете, мушко становништво у то време, значи почев од 10.-ог па надаље, јесу ли били наоружани и униформисани?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Нисам разумео опет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше мештане Србе из Ловаса, ове које Ви знате, мушко становништво које сте тих дана виђали у селу, јесу ли били наоружани и униформисани?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли их виђали у селу у то време?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Виђао сам, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у чему су они били, да ли су били у цивилу?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па неки су били у цивилу, неки су били у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пуномоћник изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је неко од војника претресао Вашу кућу?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Није.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли Вам је познато да је у Дому културе у кино-дворани одржан неки састанак након напада на село?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Није ми познато.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте тог дана када сте били у канцеларији код Љубана Деветака, да ли је он био сам у канцеларији или је било још неких вијника ту или било ко други?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Када смо ми били, нас двојица он је био сам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А испред канцеларије у тој згради у којој се канцеларија налазила да ли је било војске?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Било је у ходнику вани, овај, униформисаних људи.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте тог дана видели и ове друге оптужене можда, Милана Девчића, Милана Радојчића, Жељка Крњајића?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Нисам видео никога.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте ту ветровку што кажете војну од резервне униформе свог сина обукли самоиницијативно или Вам је неко то саветовао или Вам можда наредио да обучете?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Нико није наредио, али ми је било некако сигурније.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А на питање браниоца оптужених рекли сте да су беле траке носила и лица у униформама?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли су и ови војници резервисти носили те беле траке?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Они већином јесу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је на пример, оптужени Љубан Деветак носио белу траку или оптужени Милан Девчић, Радојчић?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не знам, Милана Девчића нисам ни виђао, ретко.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, када сте га виђали?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Јесам, он је био у униформи већином.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А када сте га виђали, да ли је носио белу траку?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не могу се сетити.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте док сте обављали радове те у пекари, да ли је са Вама била и нека оружана пратња, нека војска да ли је била ту у близини пекаре?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Није, него је долазила када завршимо посао, онда су по ноћи били као стража тамо.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала немам више питања.

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Наоружани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тужилац да ли има неких допунских питања? Нема. Изволите.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ако дозволите, обзиром на одговор сведока да му је Девчић дао пушку, а сада је рекао да га није ни виђао, у самом одговору је рекао, «па тај Девчић», да ли може да појасни где, када и да ли је уопште виђао Милана Девчића, јер ја сам питала такође, није ми дао такав одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да му је Милан Девчић дао пушку. Да ли се слаже тужилац са допунским питањем?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Господине Кесегићу, поново кратко, само да појасните једну ствар, да ли сте Милана Девчића виђали у селу у периоду после 10.10. и да ли сте имали контаката са њим?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не знам, нисам разумео баш шта сте хтели.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли чујете шта Вас пита бранилац, да ли сте виђали Милана Девчића и да ли сте имали контакт са њим?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Виђао сам га.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ако сам Вас разумела, малочас сте одговорили у вези са пушком коју сте добили да Вам је то Девчић Милан дао?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете само да појасните, овај, када је то било?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Па обичну ону војничку пушку, шта ја знам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не, питам, када је то било у односу на 10.10.?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Не знам, не могу, то је било, он је дао, то су касније узели од мене однели и шта ја знам, не могу се сетити, то је било врло кратко време.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Али у односу на 10.10., битно је због оптужнице, рецимо у односу на догађај на минском пољу, он је био 19.-ог, да ли је пре минског поља или после?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Касније.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: После минског поља?

Сведок МАРКО КЕСЕГИЋ: Да.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хвала Вам.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем Вам се господине Кесегићу што сте се одазвали да сведочите.

О притвору ће одлучивати КВ веће, то су писмени предлози јутрос изнети и веће се није ни упознавало са тим.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес **СЕ ОДЛАЖЕ**, а следећи одређује у дане:

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

**24., 25., 26., 27. и 28. јануар 2011. године,
Устаничка 29, судница 2.**

**За 24. јануар 2011. године одређено је испитивање
сведока:**

**МИЛОРАД БАСТАЈА
ГОРАН ЈЕРЕМИЋ**

**За 25. јануар 2011. године одређено је испитивање
сведока:**

**МИЛАН СТАНИЋ
МИЛОРАД МАРЈАНОВИЋ**

**За 26. јануар 2011. године одређено је испитивање
сведока:**

**ПАТО ФЕРЕНЦ
РАДОМИР БАЈИЋ**

**За 27. јануар 2011. године одређено је испитивање
сведока:**

**ГРУБАЧ СЛОБОДАН
ЕРГИЋ МИЛЕ, по службеној дужности.**

**За 28. јануар 2011. године одређено је испитивање
сведока:**

**СТОЈАН ИЛИЋ
СЛАВКО СТУПАР**

**с тим што за сведоке Радомира Бајића и Милана
Станића доставити наредбу за довођење на претрес.**

**Налаже се свим оптуженима и њиховим браниоцима да
евентуалне своје доказне предлоге у писменој форми
доставе суду у року од 15 дана са навођењем на које
околности се предлаже одређени доказни предлог – име,
презиме, адреса и евентуално број телефона за сведоке.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 29. децембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Судија, Ергић је мртав већ две, три године.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, ја имам неку информацију, па ћемо покушати, Служба за откривање ратних злочина нам је такву информацију доставила.

Довршено у 12,35 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА